

κρατικῶν θεσμῶν, ἐπιτηδειοτάτῃ ὁμῶς ν' ἀπολαμ-
βάνῃ πάντων τῶν θησαυρῶν ὅσους παρέχει ἡ εὐνο-
μία καὶ ἡ εἰρήνη, διὰ τοῦτο αὐτὸς ἐξηκολούθησε τὰ
ἔργα τῆς ἀνασκευῆς συντονώτερον καὶ τελεσφορώ-
τερον, καὶ ἐπεμψεν, οὐδ' ἐπαυσε πέμπων πολυπληθεῖ
καὶ ἐξαίσια αὐτῶν προϊόντα, ἅτινα σήμερον, μετὰ
τὰς τελευταίας δηλαδὴ ἀποστολάς, γενομένας κατὰ
τὸν ἄρτι λήξαντα Ὀκτώβριον, ὑπερβαίνουν μὲν πολὺ
τὰ Γαλλικὰ κατὰ πλῆθος, δὲν ἐλαττοῦνται δὲ παντά-
πασιν αὐτῶν κατὰ κάλλος καὶ μέγεθος, καὶ εἶναι το-
σοῦτον ὁμοία πρὸς ἐκεῖνα κατὰ τὴν τέχνην καὶ τὰς
παραστάσεις, ὥστε ὅ,τι λέγεται περὶ τῶν μὲν ἐφαρ-
μόζεται καὶ εἰς τὰ ἄλλα.

Αἱ γλυφαὶ αὗται εἰσὶ λελαξευμένας ἐπὶ λίθου τι-
τανώδους καὶ λευκοφαίου. Κυρίως συνίστανται εἰς
ἀνάγλυφα πρόσωπα, δηλαδὴ προέχοντα ἰσχυρῶς,
καὶ ἐχρησίμευον, ὅπου εὐρέθησαν, εἰς ἐξωτερικὴν καὶ
ἐσωτερικὴν ἐπικόσμησιν μεγίστων καὶ πολυτελεστά-
των βασιλείων. Αἱ παραστάσεις αὐτῶν εἰσὶ διάφοροι.
Τινὰ, τερατόμορφα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, ἔχον-
τα, φέρ' εἰπεῖν, σῶμα μὲν ἀνθρώπου, κεφαλὴν δὲ ζώου,
συνήθως πτηνοῦ, ἢ ἐκ τούναντίου σῶμα μὲν πτερω-
τοῦ ταύρου, ὡς τὸ ἐνταῦθα, σχ. 1, εἰκονιζόμενον, κεφα-
λὴν δὲ ἀνθρώπου, παριετῶσι θεῖα ὄντα, ἢ, φρονῶ, πιθα-
νώτερον, εἰσὶν ὁρατὰ σύμβολα ἰδεῶν οἷον, ἰσχύος,
φρονήσεως, καὶ ἀρετῶν ἢ ἰδιοτήτων τοῦ ἐνοικοῦντος
ἐν τοῖς βασιλικαῖς οἰκαῖς. Ἐκ τούτων τινὰ, οἱ ἀν-
θρωποκέφαλοι ταῦροι κυρίως, εἰσὶ κολασταῖα ἔχοντα
τὸ ἐμπρόσθιον καὶ ἄνω μέρος τοῦ σώματος ἐντελῶς
ἐξέχον τοῦ ἐμβαδοῦ, καὶ ἴσταντο πρὸ τῶν εἰσόδων τῶν
ἀνακτόρων, ὡς ἐμβλήματα τῆς φρουρούσης αὐτὰ δύ-
ναμεως. Ἄλλα παριστῶσι τὸν βασιλέα πολυτελῶς
ἐνδεδυμένον, τὸν κῶνον τῆς πίτυος ἢ ἄλλο τι σύμβο-
λον εὐφορίας, ὡς ἐν σχ. 2, διὰ χειρὸς ἔχοντα, ἢ
κρατοῦντα καὶ πνίγοντα εἰς τοὺς βραχίονάς του λίον-
τα, ὡς ἐν σχ. 3, εἰς δυνάμεως ἐνδειξιν. Ἀλλαχοῦ ἐ-
νώπιον τῶν βασιλέων παρίστανται ὑπηρεταὶ αὐτῶν,
προσκυνοῦντες αὐτοὺς διὰ τῆς χειρὸς, ἢ φέροντες τὰ
σκεῖλη αὐτῶν, καὶ αἱ τοιαῦται παραστάσεις εἰσὶ φυσι-
κοῦ μεγέθους ἢ καὶ μείζονες ἢ κατὰ φύσιν. Εἰς αὐ-
τὰς δὲ ἰδίως ἀξία παρατηρήσεως εἶναι ἡ μεγίστη ἐπι-
μέλεια καὶ λεπτότης μεθ' ἧς εἰπὴν ἐργασμένα τὰ
κοσμήματα τῆς ἐνδυμασίας, ὡς τοῦτο δύναται ἰδίως
να παρατηρηθῇ εἰς σχ. 2· προσέτι δὲ εἶναι ἀξιοσημεί-
ωτον καὶ ἐν πολλάκις τὰς κεφαλὰς τῶν βασιλέων
τούτων κοσμοῦν ἐμβλημα, αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ κέρατα ἃ
βλέπομεν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνθρωπομόρφου ταύ-
ρου ὑπὸ σχ. 1, ἐμφαίνοντα ἐπίσης τὴν δύναμιν, ὡς
τῆς λέξεως κέρας γίνεται καὶ εἰς τὴν Γραφὴν γρη-
σις ἐπὶ τῇ σημασίᾳ ταύτῃ. Καὶ οἱ Σελευκίδαι δὲ πα-
ρίστανται ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν κέρατα ἔχοντες
εἰς τὴν κεφαλὴν ἀκριβῶς κατὰ τοῦτο τὸ σχῆμα, διότι
δήθεν χρησμός εἶχεν ὀνομάσει τὸν Σέλευκον υἱὸν ταύ-
ρου, ἀλλ' ἤδη ἀποδείκνυται κατ' ἀλήθειαν ὅτι πα-
ρεδέχθησαν μόνον τὸ συριακὸν ἢ ἀσσυριακὸν τοῦτο σύμ-
βολον. Εἰς ἄλλα δὲ ποικίλα ἀνάγλυφα ἐνιαχοῦ μὲν
φαίνεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ θρόνου δεχόμενος δῶρα ἡττη-
μένων λαῶν, ἀλλαχοῦ δ' ἐπὶ ἄρματος διώκων ἐχθροῦς

φυγάδας, ἢ ἐπιστρέφων θριαμβευτικῶς, καὶ ἐπὶ μιᾷ
τῶν εἰκόνων τούτων παρίσταται τὸ ἀπαίσιον ἐμβλημα
ἀγρίας νίκης καὶ ἐκδικήσεως χαιρεκάκου, γυψ κρα-
τῶν εἰς τὸ ῥάμφος τοῦ τοῦ ἐχθροῦ τὰ ἐντόσθια. Ἀλ-
λαχοῦ πολιορκοῦνται καὶ προσβάλλονται φρούρια, ἢ
ἡ μάχη εἶναι ἱππέων, ἢ πλοῖα διαπλέουσι τοὺς με-
γάλους ποταμούς, ἢ ἄνδρες γυμνοὶ διανήχονται αὐ-
τοὺς, προσδεδεμένοι εἰς ἀσκούς πλήρεις ἀέρος, ὡς
καὶ τὰ πλοῖα αὐτὰ καὶ τὸ περίεργον εἶναι ὅτι μέ-
χρι τῆς σήμερον οἱ παρὰ τὸν Εὐφράτην καὶ Τίγριν
οἱ οὐνιες διέρχονται τοὺς ποταμούς ἀπαραίλακτως
κατὰ τὸν αὐτὸν τροπον, καὶ ὅτι αἱ σχεδία ἐφ' ὧν αὐτὰ
ταῦτα τὰ Ἀσσυριακὰ μάρμαρα κατεβιβάσθησαν μέχρι
Βαγδάτης ὅπως ἐπιβιβασθῶσιν εἰς πλοῖα, σύγκεινται
ἀπὸ καλάμου ἢ δοκοῦς ἐλαφράς, δεδεμένας ἐπὶ ἀσκῶν.

Σχ. 2. Βασιλεὺς

Ἐπὶ ἄλλων τέλος ἰθὺς παρίστανται διάφοροι περιεργό-
ταται σκηναὶ τοῦ οἰκιακοῦ βίου, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐννο-
εῖται ὅτι ἀποκλείεται πᾶσα γυναικῶν πρὸς αἰσιν, ὡς εἰς
ὅλα τὰ ἄσιανὰ τεχνουργήματα. Ἐπὶ τῶν πλείστων δὲ
ἀναγλύρων τούτων, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν μεγά-
λων, εἰσὶν ἐπιγεγραμμένοι μικραὶ ἐπιγραφαὶ σφηνο-
ειδῶν γραμμάτων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διερχόμεναι
ἐπ' αὐτῶν τῶν γλυφῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐπιγραφῶν μόνων
εὐρέθη τοσοῦτον πλῆθος, ἐπιστρωννύον τὰ μακρὰ τεί-
χη τῶν ἀπεράντων Ἀσσυριακῶν ἀνακτόρων, ὥστε ἂν
αἱ γραμμαὶ αὐτῶν τεθῶσιν ἢ μία παρὰ τὴν αἰλὴν,
θέλουσιν ἔχει μῆκος πολλῶν ὥρων, καὶ δύνανται νὰ